

bestemmelse. Samtidig pegede flertallet på det ønskelige i, at der etableres lokale kursus i eftermiddags- og aften timerne.

Det fremgik endelig af betænkningen, at spørgsmålet om ydelse af husmoderafsløsning i barseltilfælde var blevet indgående drøftet med henblik på, hvorvidt denne ydelse i alle tilfælde skulle være vederlagsfri. Betænkningen indeholder ikke nogen egentlig stillingtagen til spørgsmålet.

Ved lovforslagets 2. behandling blev spørgsmålene om indførelsen af en obligatorisk uddannelse og om vederlagsfri ydelse af husmoderafsløsning i barseltilfælde indgående debatteret.

De af socialministeren stillede ændringsforslag blev herefter vedtaget, hvorimod det af mindretallet stillede ændringsforslag blev forkastet.

Efter fornyet udvalgsbehandling blev lovforslaget vedtaget enstemmigt ved 3. behandling.

90. Lov om oprettelse af en institution på Amager i Forsorgscentret for København m. v., afdelingen for voksne. (Socialminister *Nathalie Lind*). [A. sp. 1513. C. sp. 295].

Skriftlig fremsættelse $13/3$ (F. sp. 982). 1. beh. $27/3$ (F. sp. 1697). Partiernes ordførere: Orla Pedersen, Clara Munck, Eva Ree, Valbak, Gunhild Due og Hanne Reintoft. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Clara Munck, Bøgholm, Vestergaard Poulsen, Ulla Worm [næstformand], Eva Ree [formand], P. E. Eriksen, Per Møller, Valbak, Grethe Philip, Rigmor Christensen, Orla Pedersen, Albertsen, Bundvad, Dose, Lene Christensen, Niels Mørk og Gunhild Due). Betænkning (B. sp. 453) afgivet $9/5$. 2. beh. $16/5$ (F. sp. 3064). 3. beh. $21/5$ (F. sp. 3195). *Loven stadfæstet 31. maj 1968.* (Lovt. nr. 217).

Loven har følgende ordlyd:

„Socialministeren bemyndiges til at yde bestyrelsen for statens åndssvageforsorg lån af statskassen til oprettelse af en institution for voksne på Amager i Forsorgscentret for København m. v., afdelingen for voksne. Lånet kan ikke overstige 45 mill. kr. Dette beløb reguleres i forhold til byggeomkostningsindeks for januar 1968.“

Som det fremgår af socialministerens fremsættelsestale, må loven ses som et led i den udbygning af åndssvageforsorgen, som var tilset med loven af 1959 om forsorgen for åndssvage og andre særligt